

UZNESENIE

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobcu **okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov**, Jána Husa 1925/15, Trebišov, proti žalovanému **mestu Trebišov**, M. R. Štefánika 862/204, 075 25 Trebišov, v **konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 prijatého Mestským zastupiteľstvom v Trebišove dňa 26.6.2013**, takto

r o z h o d o l :

I. Správny súd **v y s l o v u j e** nesúlad

- **čl. 3, bod 3.4. písm. f) všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 prijatého dňa 26.06.2013** s ustanovením § 4 ods. 3 písm. n) a § 6 odsek 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s ustanovením § 47 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,
- **čl. 6, bod 6.1. a 6.2. všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 prijatého dňa 26.06. 2013** s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov,
- **čl. 7, bod 7.2. písm. a), b), c), d) všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 prijatého dňa 26.06. 2013** s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s ustanovením § 63 ods. 4 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (Vodný zákon),
- **čl. 8, bod 8.4. všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 prijatého dňa 26.06. 2013** s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s ustanovením § 85 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov.

II. V prevyšujúcej časti správnu žalobu **z a m i e t a**.

III. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Správnu žalobou zo dňa 26.01.2017, doručenu Krajskému súdu v Košiciach dňa 30.01.2017, sa žalobca domáhal, aby správny súd vyslovil nesúlad všeobecne záväzného nariadenia mesta Trebišov č. 130/2013 o verejnom poriadku a čistote, prijatého dňa 26.06.2013 (ďalej len „VZN č. 130/2013“) v časti článku 3 s § 47 a § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), článku 4 s § 127 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 47 ods. 1,2 a § 50 ods. 1 ods. 2 zákona o priestupkoch, článku 5 bod 5.5, bod 5.6 a článku 6 bodu 6.1, 6.2 s § 9 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Cestný zákon“), článku 7 s § 63 ods. 4 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vodný zákon“) a článku 8 s § 85 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

I. Správna žaloba

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že Mestské zastupiteľstvo mesta Sečovce na zasadnutí dňa 26.06.2013 uznesením č. 58/2013 schválilo VZN č. 130/2013. Žalobca poukázal na to, že VZN č. 130/2013 z procesného hľadiska bolo prijaté v súlade so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“).
3. V podanej správnej žalobe žalobca citoval čl. 3, bod 3.1 až 3.5. VZN č. 130/2013, kde v tejto súvislosti uviedol: *„Zákazy v predmetnom ustanovení upravujú konania, ktoré napĺňajú znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 47 a § 50 zákona o priestupkoch, resp. trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona. Niektoré zákazy, napríklad zákaz v článku 3.4 písm. f/ obmedzuje nosenie drevorubačského náradia bez konania priestupku alebo iného protiprávneho konania, či trestného činu. Mesto však k takémuto zákazu nie je oprávnené platnými právnymi normami. V článku 3.4 písm. a/ zakazuje propagovať zakázané produkty bez definovania, aké produkty sú zakázané a kto je oprávnený vysloviť zákaz na určité produkty. Takéto ustanovenie je nejasné, neurčité, čo pripúšťa riziká a rôzny, nejednoznačný výklad.“*
4. Žalobca v správnej žalobe ďalej citoval celý čl. 4 VZN č. 130/2013, § 127 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 47 ods.1, ods. 2 a § 50 ods. 1, ods. 2 zákona o priestupkoch a § 364 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti žalobca uviedol: *„Mesto ďalej uložilo povinnosti na súkromných pozemkoch a nehnuteľnostiach (udržiavať steny a priečelia nehnuteľnosti v čistote, bez nevhodných nápisov, kresieb a hesiel tak, aby svojim technickým stavom nenarúšali estetický vzhľad mesta a neohrozovali bezpečnosť občanov, starať sa o svoj pozemok takým spôsobom, aby zabránil šíreniu invázných druhov rastlín a dodržiavať ostatné povinnosti pri údržbe zelene) za účelom dodržiavania čistoty a poriadku. Aktuálne platný zákon o obecnom zriadení, ani iný právny predpis, neumožňuje obci ukladať takéto povinnosti vlastníkom súkromných nehnuteľností. Nariadenie obce predstavuje zásah do súkromnoprávných vzťahov, ktorý možno realizovať len v súlade s čl. 2 ods. 2, čl. 13 a čl. 68 Ústavy SR. Týmto vymedzením pôsobnosti mesto prekročilo svoju právomoc, keď nariadilo vlastníkom, ako majú spravovať nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve. Zasahuje do súkromnoprávných vzťahov spôsobom neprípustným a zákonom nedovoleným. Mesto nemôže ukladať povinnosti, ktoré nemajú oporu v platných právnych predpisoch. V zmysle Ústavy SR*

povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.“

5. Ďalej žalobca v žalobe citoval čl. 5, body 5.5. a 5.6. a čl. 6, body 6.1. a 6.2. VZN č. 130/2013, kde v tejto súvislosti uviedol: *„Aj keď má mesto zákonné zmocnenie zakotvené v § 9 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. (Cestný zákon) upraviť rozsah povinností týkajúcich sa závad v schodnosti chodníkov, mesto vo vyššie citovaných článkoch prekročilo medze zákonného splnomocnenia, nakoľko upravilo zodpovednosť osôb za čistotu, nie za schodnosť chodníkov (pojem schodnosť je vymedzený v § 12 ods. 5 Vyhlášky č. 35/1984 Zb.). Mesto navyiac ukladá povinnosti vlastníkovi, správcovi a užívateľovi nehnuteľností v okruhu 5 metrov od nehnuteľnosti, v praxi teda ukladá povinnosť udržiavať čistotu na pozemku (nehnuteľnosti), ku ktorej tieto osoby nemajú žiaden právny vzťah. Povinnosti v schodnosti chodníkov a ďalšie povinnosti sú pritom upravené v cestnom zákone.“*
6. V správnej žalobe bolo taktiež citované ustanovenie čl. 7 písm. a) až d) VZN č. 130/2013 (pozn. žalobca citoval čl. 7 bod. 7.2. VZN č. 130/2013 a § 63 ods. 4 Vodného zákona účinného do 15.03.2018), kde uvádza: *„V rámci zákonom povolennej správy uvedenej oblasti zákazy uvedené v článku 7 nie sú v právomoci obce, preto je táto časť VZN v rozpore čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Navyše vyššie citovaný zákon o vodách v § 77 upravuje, ktoré konanie na úseku ochrany vôd, vodných tokov a vodných stavieb napĺňa znaky priestupku, i správneho deliktu, preto úprava zákazov vo VZN sa javí ako nadbytočná.“*
7. V závere žalobca citoval v správnej žalobe čl. 8 VZN č. 130/2013 a v tejto súvislosti uvádza: *„Napadnuté VZN v bode 8.4 legalizuje obmedzovanie osobnej slobody podozrivej osoby a premiestnenie páchatel'a na miesto, kde je pokračovanie v páchaní priestupku nemožné. Takéto konanie (premiestňovanie páchatel'ov z miesta páchania priestupku na iné miesta, bez určenia týchto miest), by však mohlo mať znaky trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona. Obmedzenie osobnej slobody osoby pristihnutej pri trestnom čine umožňuje § 85 Trestného poriadku. (...) Mesto v článku 8.2 vytvorilo skutkovú podstatu priestupku. Rozsah normotvornej činnosti obce v územnej samospráve je určený ustanovením § 4 ods. 1, ods. 3 zákona o obecnom zriadení. Tvorba priestupkového práva mestu v oblasti územnej samosprávy v zmysle platných právnych predpisov neprináleží. Je zásadný rozdiel medzi aplikáciou práva a normotvornou činnosťou obce vo forme nariadení. Prejednávanie priestupkov je činnosťou, v ktorej sa právne normy aplikujú. Aplikáciu práva však nemožno stotožniť s tvorbou práva. Práve z oprávnenia aplikovať ustanovenia platnej právnej normy o priestupkoch nemožno odvodiť oprávnenie tvoriť priestupkové právo, určovať správanie, ktoré sa vo všeobecne záväznom nariadení označí ako priestupok. Je nezákonné odlišne so znením zákona upraviť nové skutkové podstaty priestupkov. (...) Mesto vo viacerých ustanoveniach napadnutého VZN určilo povinnosti/zákazy osobám na ich súkromných pozemkoch, resp. nehnuteľnostiach, čím zasiahlo do ich vlastníckych práv, čo je v rozpore s Ústavou SR. Mesto nemôže ukladať povinnosti, ktoré nemajú oporu v platných právnych predpisoch.“*
8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované právne predpisy má žalobca za to, že VZN č. 130/2013 je nezákonné, a preto navrhol jeho zrušenie v rozsahu, ktorý je uvedený v bode 1. tohto uznesenia.

II. Vyjadrenie žalovaného a konanie na správnom súde

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 15.03.2017 uviedol, že trvá na svojom stanovisku adresovanom Okresnej prokuratúre Trebišov č. 29202/2015-HBi zo dňa 02.06.2015, v zmysle ktorého primátor mesta Trebišov navrhol predmetnému protestu prokurátora č. Pd 124/14/8811 - 8 zo dňa 04.09.2014 vyhovieť a dotknuté VZN č. 130/2013 zrušiť. Mestské zastupiteľstvo v Trebišove na svojom zasadnutí konanom dňa 23.03.2015 rozhodlo, že protestu prokurátora nevyhovuje. Záverom uviedol: *„Nakoľko sa žalovaný stotožňoval s viacerými dôvodmi nezákonnosti VZN uvedenými v proteste prokurátora, doposiaľ platné VZN uplatňoval v obmedzenej miere a rozsahu zodpovedajúcom právnemu poriadku SR.“*
10. Listom č. 354/2017/5/-KFu zo dňa 31.05.2017 sa vyjadril opäť žalovaný, a to tak, že nevyužíva svoje právo vyjadriť sa k predmetnej veci, a teda Mestské zastupiteľstvo v Trebišove neprijalo v tejto veci žiadne uznesenie.
11. Správny súd vydal dňa 03.08.2017 uznesenie, ktorým dočasne pozastavil účinnosť VZN č. 130/2013 v napádaných článkoch.
12. Keďže mesto Trebišov trvalo na nariadení pojednávania, správny súd ho nariadil na deň 03.07.2020. Vzhľadom na skutočnosť, že od podania správnej žaloby uplynuli viac ako tri roky a vzhľadom na tvrdené skutočnosti žalovaným (pozri bod 9. rozsudku), správny súd na nariadenom pojednávaní zisťoval, či nedošlo k zrušeniu VZN č. 130/2013, resp. či neprebíha kasačný proces, a teda, či nie je možný postup v zmysle § 365 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v nadväznosti na možnosť uvedenú v § 100 ods. 2 písm. a) SSP. Keďže žalovaný vylúčil možnosť kasácie VZN č. 130/2013, správny súd vyzval žalobcu na doplnenie, resp. spresnenie rozsahu a dôvodov správnej žaloby, nakoľko viaceré body správnej žaloby boli z dôvodu zmeny právnej úpravy obsolétne.
13. Žalobca sa v súvislosti s úpravou žalobného návrhu vyjadril takto: *„Žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, poukazuje na skutočnosť, že žaloba v čase jej doručenia súdu, v januári 2017 bola v celom rozsahu dôvodná. Skutočnosť, že medzitymná právna úprava niektorých častí napadnutého VZN sa zmenila, nemení skutočnosť, že v čase podania žaloby bolo podanie žaloby dôvodné. Navyiac neskoršia zákonná úprava niektorých napadnutých častí VZN len zmenila dôvody, pre ktoré sú napadnuté ustanovenia VZN nesúladne so zákonmi (napr. nová úprava cestného zákona).“*

III. Právny názor správneho súdu

14. Správny súd v konaní podľa § 357 a nasl. SSP, po preskúmaní VZN č. 130/2013 a oboznámením sa s celým administratívnym spisom žalovaného, ako aj obsahom podanej žaloby, na nariadenom pojednávaní dňa 24.06.2020, za splnenia podmienok uvedených v § 107 SSP, dospel k záveru, že žaloba je z časti dôvodná.
15. Podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom

ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Podľa čl. 13 ods. 2 Ústavy SR, medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

Podľa čl. 68 Ústavy SR, vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok vydávať všeobecne záväzné nariadenia.

Podľa § 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto nosí na miestach prístupných verejnosti chladné zbrane, najmä dýky, bodáky a šable, okrem prípadov, keď sú súčasťou rovnošaty, historického alebo národného kroja, výstroja a výzbroje ozbrojených síl, ozbrojených zborov a ozbrojených bezpečnostných zborov, alebo na športovú činnosť, výkon práva poľovníctva, rybárskeho práva, povolania alebo zamestnania, ako aj iné predmety, ktorými možno ublížiť na zdraví, ak možno z okolností prípadu alebo správania sa osoby usudzovať, že sa majú použiť na násilie alebo hrozbu násilím.

Podľa § 9 ods. 2 Cestného zákona, závady v schodnosti miestnych komunikácií určených pre chodcov alebo v schodnosti chodníkov, sú bez prieskumu povinní odstraňovať správcovia miestnych komunikácií.

Podľa § 63 ods. 4 Vodného zákona, obec môže všeobecne záväzným nariadením upraviť, obmedziť alebo zakázať všeobecné užívanie povrchových vôd na drobných vodných tokoch a iných vodných útvaroch (§ 18 ods. 6).

Podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Je však povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy.

16. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci je konanie o súlade VZN č. 130/2013, ktorého proces prijatia Mestským zastupiteľstvom mesta Trebišov nebol sporný.

17. Podľa § 359 ods. 1 SSP, žalobcom je prokurátor, ktorého protestu proti všeobecne záväznému nariadeniu obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja nebolo vyhovené. Pod nevyhovením protestu prokurátora sa rozumie nezrušenie všeobecne záväzného nariadenia alebo jeho napadnutej časti, nevykonanie zmeny všeobecne záväzného nariadenia alebo jeho napadnutej časti v lehote podľa osobitného predpisu.

18. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podľa § 22 ods. 1 písm. a/ bod 2. a § 25 zákona č.

153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), podal protest prokurátora proti VZN č. 130/2013, ktoré bolo prijaté na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 26.06.2013, lebo ním boli porušené vyššie označené ustanovenia zákona (pozri bod 1. uznesenia). Podľa § 23 ods. 2 písm. f/ zákona o prokuratúre navrhol všeobecne záväzné nariadenie zrušiť ako nezákonné.

19. Z obsahu administratívneho spisu ďalej vyplýva, že Mestské zastupiteľstvo v Trebišove na zasadnutí dňa 23.03.2015 prijalo uznesenie č. 31/2015, ktorým prerokovalo protest prokurátora Pd 124/14/8811-8 zo dňa 04.09.2014 proti VZN č. 130/2013 a nevyhovelo protestu prokurátora. VZN č. 130/2013 nebolo do vyhlásenia tohto uznesenia zrušené.
20. Správny súd skúmal najskôr procesné podmienky prípustnosti správnej žaloby (§ 97 SSP) a zistil, že správna žaloba je vzhľadom na vyššie uvedené prípustná.
21. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v tomto type konania je správny súd viazaný žalobným návrhom (rozsahom) a žalobnými bodmi žalobcu (dôvodmi), nakoľko prokurátor, ako privilegovaný a kvalifikovaný žalobca (okrem § 359 ods. 2 SSP), má túto kompetenciu zverenú príslušnými zákonmi z dôvodu, že predmetom preskúmania je všeobecne záväzný právny predpis (normatívny správny akt), ktorý zasahuje do práv a povinností všetkých ľudí na území obce - mesta a takéto preskúmanie je potrebné z dôvodu ochrany verejného záujmu. Tento verejný záujem a dôvody nezákonnosti sa zisťujú v konaní o proteste prokurátora, ktoré je subsidiárnym konaním vo vzťahu ku súdnemu konaniu a determinuje rozsah správnej žaloby. Viazanosť návrhom prokurátora pre súd vyplýva aj z funkčného vzťahu medzi správnym súdnictvom a výkonom dozoru prokurátora, keďže správny súd nemôže konať ex offio (nevyhladáva) pri zistení nezákonnosti všeobecne záväzného nariadenia obce - mesta (ďalej len „VZN“), pretože by týmto prekročil svoju právomoc, ktorá je daná prokuratúre pri výkone dozoru v netrestnej oblasti.
22. Z povahy veci vyplýva, že v tomto type konania je pre správny súd rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia (okrem prípadu § 364 SSP) a na podanie správnej žaloby nie je určená lehota. Táto premisa vyplýva najskôr z § 365 SSP, podľa ktorého správny súd môže uznesením konanie zastaviť, ak došlo k tzv. autoremedúre, bez ohľadu na to, či žalobca zoberie späť svoj návrh. Keďže sa jedná o preskúmanie normatívneho správneho aktu, nie je vylúčené, že legislatíva (zákonodarná moc) zasiahne do zákonnosti daného VZN tak, že sa stane nezákonným po podaní správnej žaloby alebo napádaná časť VZN už nebude v rozpore s namietaným ustanovením zákona. V takýchto situáciách má žalobca, keďže chráni verejný záujem (§ 5 písm. c) zákon o prokuratúre), možnosť disponovať so žalobným návrhom podľa objektívneho legislatívneho právneho stavu.
23. Z vyššie naznačených úvah vychádzal aj správny súd, ktorý posudzoval správnu žalobu a VZN č. 130/2013 podľa platného právneho stavu v čase vyhlásenia uznesenia a postupoval ako to bolo spomenuté vyššie (bod 12. uznesenia). Nemožno preto súhlasiť s právnym názorom žalobcu, ktorý zastáva vo svojom vyjadrení (pozri bod 13. uznesenia).
24. Splnomocnenie priznané obciam - mestám ustanovením § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení nemožno vytrhnúť z kontextu právneho poriadku Slovenskej republiky. Neustanovuje sa ním absolútna, ničím neobmedzená právomoc orgánov územnej samosprávy, tvoriť všeobecne

záväzné pravidlá právne významného správania na území obce, mesta. Normatívne právne akty vydávané orgánmi územnej samosprávy majú obmedzenú územnú a personálnu pôsobnosť. Upravujú správanie subjektov práva iba v rozsahu právnych vzťahov existujúcich na území príslušného samosprávneho celku.

25. Podľa § 4 ods. 5 písm. a) bod 2. zákona o obecnom zriadení, obec vo veciach územnej samosprávy ustanoví nariadením pravidlá na udržiavanie čistoty v obci a ochranu verejnej zelene [odsek 3 písm. g)].

Podľa § 4 ods. 5 písm. a) bod 5. zákona o obecnom zriadení, obec vo veciach územnej samosprávy ustanoví nariadením činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste [odsek 3 písm. n)].

Podľa § 4 ods. 5 písm. b) zákona o obecnom zriadení, obec vo veciach územnej samosprávy môže ustanoviť nariadením iné podrobnosti ako v písmene a).

26. Žalobca navrhoval v petite žaloby vysloviť nesúlad celého čl. 3 VZN č. 130/2013 s § 47 (bez bližšej špecifikácie) a § 50 zákona o priestupkoch, pričom v správnej žalobe poukázal len na nezákonnosť pri čl. 3, bod 3.4. písm. a) a f), a to tým spôsobom, že pri písmene a) poukázal na jeho neurčitosť, resp. nezrozumiteľnosť a pri písmene f) poukázal na to, že mesto nie je oprávnené na takúto reguláciu.

27. Podľa čl. 3, bod 3.4. písm. a) a f) VZN č. 130/2013, na verejných priestranstvách sa zakazuje a) propagovať zakázané produkty, f) nosiť drevorubačské náradie.

28. Správny súd vyslovil nesúlad čl. 3, bod 3.4. písm. f) VZN č. 130/2013 s ustanovením § 4 ods. 3 písm. n) a § 6 odsek 1 zákona o obecnom zriadení a s ustanovením § 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch. Správny súd vychádzal z dikcie § 6 ods. 1, ktorý ustanovuje, že VZN nesmie byť v rozpore so zákonom. Ustanovenie § 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch reguluje túto problematiku takým spôsobom, že zakazuje na miestach prístupných verejnosti nosenie zbraní, resp. predmetov, ktorými možno ublížiť na zdraví, okrem prípadov, napr. ak sú potrebné na výkon zamestnania alebo povolania. Čl. 3, bod 3.4. písm. f) VZN č. 130/2013 je v evidentnom rozpore s § 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch, nakoľko drevorubačské náradie je taký predmet, ktorý je všeobecne považovaný za predmet na výkon zamestnania. Ak by bolo drevorubačské náradie nosené na miestach prístupných verejnosti, ako zbraň, potom túto situáciu už reguluje § 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch. Z uvedeného dôvodu je uvedené ustanovenie VZN č. 130/2013 v rozpore s čl. 47 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch, a tým aj s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. Nakoniec bolo aj v rozpore s § 4 ods. 3 písm. n) zákona o obecnom zriadení, keďže zákon nedovoľuje zabezpečovať verejný poriadok takým spôsobom, aby sa zakázali činnosti (§ 4 ods. 5 písm. a) bod 5.), ktoré sú povolené iným zákonom.

29. Správny súd zamietol žalobu v časti nesúladu čl. 3, bod 3.4. písm. a) VZN č. 130/2013 z dôvodu, že uvedené ustanovenie neodporuje § 47 a § 50 zákona o priestupkoch tak, ako to tvrdil žalobca. Samotné poukázanie na jeho neurčitosť, bez ďalšieho, nemôže viesť k vysloveniu jeho nezákonnosti.

30. Správny súd konštatuje, že nevyhľadáva dôvody nezákonnosti VZN, ktoré neuviedol žalobca. Dispozičné právo so žalobným návrhom a bodmi žaloby má prokurátor ako žalobca. Z uvedeného dôvodu správny súd žalobu aj v ďalšej časti zamietol, keďže správna žaloba neobsahovala dôvody nezákonnosti nad rámec dôvodov žaloby, t.j. dôvodov nezákonnosti čl. 3, bod 3.4. písm. a) a f).
31. Správny súd vyslovil nesúlad čl. 6, bod 6.1. a 6.2. VZN č. 130/2013 s ustanovením § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s ustanovením § 9 ods. 2 Cestného zákona. V tomto prípade ide o situáciu, ktorú správny súd popísal vyššie (bod 22. uznesenia). Zmenou právnej úpravy sa stala táto povinnosť rozpornou s § 9 ods. 2 Cestného zákona, a teda aj s § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. V tejto súvislosti je potrebné objasniť, že správny súd, hoci je viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby, nie je viazaný právnym hodnotením, ktoré žalobca uviedol. Žalobca síce uviedol, že napádané ustanovenie VZN č. 130/2013 je rozporné s označeným ustanovením Cestného zákona (pôvodne § 9 ods. 3 Cestného zákona), avšak uvedené tvrdil z dôvodu nesprávneho výkladu pojmu „schodnosť“. Správny súd, napriek absencii aktivity žalobcu pri dispozícii s návrhom, zohľadnil tento dôvod nezákonnosti a v rozsahu, v akom žiadal žalobca, vyslovil nesúlad napádaných ustanovení VZN č. 130/2013, nakoľko je dané ustanovenie v rozopre s § 9 ods. 2 Cestného zákona. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia túto povinnosť majú správcovia miestnych komunikácií a tejto povinnosti sa nemôžu zbaviť.
32. Podľa čl. 6, bod 6.1. a 6.2. VZN č. 130/2013 vlastníci, správcovia a užívatelia nehnuteľností, zodpovedajú v zimnom období za schodnosť prilahlých chodníkov, a to aj v čase, keď prevádzkarne, inštitúcie a iné zariadenia umiestnené v nehnuteľnosti, nie sú v prevádzke a sú povinní odstraňovať závady spôsobené poľadovicou a snehom. 6.2. Pri závadách v schodnosti prilahlých chodníkov spôsobených poľadovicou alebo snehom vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností zodpovedajú za škody na zdraví a majetku.
33. Správny súd zamietol žalobu v časti nesúladu čl. 5, bod 5.5. a 5.6. VZN č. 130/2013 z dôvodu, že uvedené ustanovenie neodporuje § 9 Cestného zákona, nakoľko tento zákon nereguluje právne vzťahy, na ktoré poukazuje žalobca a zároveň tento žalobný bod neobsahuje žiadnu argumentáciu (*„Mesto naviac ukladá povinnosti vlastníkom, správcom a užívateľom nehnuteľností v okruhu 5 metrov od nehnuteľnosti, v praxi teda ukladá povinnosť udržiavať čistotu na pozemku (nehnuteľnosti), ku ktorej tieto osoby nemajú žiaden právny vzťah.“*)
34. Podľa čl. 5, bod 5.5. a 5.6. VZN č. 130/2013 (5.5.), vlastníci, správcovia a užívatelia nehnuteľností, zodpovedajú za čistotu verejného priestranstva v okruhu 5 metrov od nehnuteľnosti, a to aj v čase, keď prevádzkarne, inštitúcie a iné zariadenia umiestnené v nehnuteľnosti, nie sú v prevádzke. (5.6.) Vlastníci, správcovia a užívatelia iných objektov, zodpovedajú za čistotu nielen na užívanom verejnom priestranstve, ale aj v okruhu 5 metrov od hranice užívaného verejného priestranstva, a to čistením a umiestnením dostatočného počtu nádob na drobný odpad (odpadkové koše, vrecia) a zabezpečením ich pravidelného a riadneho vyprázdňovania.
35. Správny súd vyslovil nesúlad čl. 7, bod 7.2. písm. a), b), c), d) VZN č. 130/2013 s ustanovením § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení a s ustanovením § 63 ods. 4 Vodného

zákona. Aj v tomto prípade ide o zmenu právnej úpravy po podaní správnej žaloby. Zákonom č. 51/2018 Z. z. bol novelizovaný Vodný zákon, ktorý zmenil posudzované ustanovenie § 63 ods. 4, a to tak, že vypustil alineu pod písm. b). Pôvodný text a zmysel ustanovenia, ktoré je posudzované, zostal zachovaný. V súvislosti s rozpornosťou napádaných článkov VZN č. 130/2013 s Vodným zákonom je potrebné uviesť, že v danom prípade nejde o úpravu všeobecného užívania vôd. Dané povinnosti (zákazy) sú jednotlivo upravené vo Vodnom zákone na rôznych miestach, a preto tieto zákazy sú duplicitnou právnou úpravou, ktorá je vyhradená štátu vo forme zákona a zároveň možno konštatovať, že nespádajú do právneho pojmu všeobecného užívania vôd, na reguláciu ktorého je obec splnomocnená ustanovením vodného zákona.

36. Podľa čl. 7, bod 7.2. písm. a), b), c), d) VZN č. 130/2013 sa zakazuje

- a)** do koryt vodných tokov, nádrží a melioračných kanálov, vhadzovať akýkoľvek odpad alebo ho ukladať na miesta, z ktorých by mohol byť splavený do tokov, nádrží a kanálov alebo spôsobiť ich znečisťovanie, vlievať alebo vypúšťať zdravotne, hygienicky alebo bezpečnostné závadné látky a tekutiny, a to najmä ropné látky, žieraviny, priemyselné a organické hnojivá, tuhé a tekuté kaly, posýpacie soli a iné škodlivé látky, ktoré by mohli ohroziť akosť alebo zdravotnú nezávadnosť vody a život v toku, nádrži a kanáli,
- b)** vo vodných tokoch a nádržiach a na ich brehoch vykonávať údržbu alebo umývať motorové vozidlá, motocykle, bicykle a pod.,
- c)** prehradzovať korytá vodných tokov a melioračných kanálov, bez súhlasu ich správcu upravovať alebo inak zasahovať do brehov,
- d)** zakladať ohniská na brehoch vodných tokov, nádrží a melioračných kanálov.

37. Správny súd žalobu v tejto časti zamietol nad rámec dôvodov žaloby, t.j. dôvodov nezákonnosti čl. 7, bod 7.2. písm. a), b), c), d) z dôvodu ich absencie a nevyslovil nesúlad celého čl. 7 VZN č. 130/2013 tak, ako to požadoval žalobca.

38. Správny súd vyslovil nesúlad čl. 8, bod 8.4. VZN č. 130/2013 s ustanovením § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení a s ustanovením § 85 ods. 2 Trestného poriadku. V danom prípade ide o aplikáciu zákona, z ktorého nemožno odvodiť oprávnenie tvoriť priestupkové právo vymedzením správania, ktoré je určené v článku 8.4.. Mestu takáto právomoc nebola zákonom zverená a je preň záväzná zákonná úprava. Osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Je však povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy.

39. Podľa čl. 8, bod 8.4. VZN č. 130/2013, každý môže pri zistení ponúkajúceho sexuálnych služieb alebo vykonávajúceho kontajnerizmu: **a)** označiť páchatel'a spôsobom, ktorý umožní jeho neskoršiu identifikáciu subjektmi poverenými kontrolou dodržiavania tohto VZN, **b)** použiť všetky dostupné prostriedky na zabránenie pokračovaniu v páchaní priestupku vrátane premiestnenia páchatel'a na miesto, kde je pokračovanie v páchaní priestupku nemožné.

40. V danom prípade ide o tvorbu priestupkového práva, ktorá však nepatrí do zákonom vymedzeného rámca normotvornej právomoci obcí/miest, a preto je v rozpore aj s

ustanovením zákona o priestupkoch, avšak v návrhu na vyslovenie nesúladu v správnej žalobe takýto rozpor navrhovaný nebol. Správny súd vyslovil len nesúlad vyššie uvedených ustanovení VZN č. 130/2013 s § 85 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko ide o duplicitnú a rozpornú právnu úpravu vyhradenú štátu vo forme zákona, nie územnej samosprávy pri výkone samosprávy a nesúlad s čl. 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, nakoľko sú v rozpore s Trestným poriadkom.

41. Správny súd zamietol žalobu v časti nesúladu čl. 8, bod 8.2. VZN č. 130/2013 z dôvodu, že uvedené ustanovenie neodporuje § 85 Trestného poriadku, nakoľko upravujú odlišné právne vzťahy a taktiež zamietol žalobu nad rámec jej dôvodov, t.j. dôvodov nezákonnosti čl. 8, bod 8.2. a 8.4. z dôvodu absencie žalobných bodov a nevyslovil nesúlad celého čl. 8 VZN č. 130/2013.
42. Podľa čl. 8, bod 8.2. VZN č. 130/2013, porušenie tohto VZN fyzickou osobou je podľa § 48 zákona o priestupkoch priestupkom proti verejnému poriadku, za ktorý možno uložiť pokutu do 33 €. Na konanie o priestupku sa použije zákon o priestupkoch.
43. Správny súd taktiež zamietol žalobu v časti nesúladu čl. 4 bod 4.3. písm. a) a písm. d) VZN č. 130/2013 z dôvodu, že uvedené ustanovenia nie sú v rozpore s namietaným § 127 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Správny súd posudzoval len tieto žalobné body v namietanom rozsahu, nakoľko len tieto bolo možné abstrahovať z textu správnej žaloby.
44. Podľa čl. 4 bod 4.3. písm. a) a písm. d) VZN č. 130/2013, vlastník, správca a užívateľ nehnuteľnosti hraničiacej s verejným priestranstvom, musí (a) starať sa o svoj pozemok takým spôsobom, aby zabránil šíreniu invázných druhov rastlín, (d) udržiavať steny a priečelia nehnuteľnosti v čistote, bez nevhodných nápisov, kresieb a hesiel tak, aby svojim technickým stavom nenarúšali estetický vzhľad mesta a neohrozovali bezpečnosť občanov (napr. opadávajúca omietka, deravé odkvapové žľaby a zvody).
45. Vyššie uvedenú problematiku upravuje jednak § 14 ods. 1 zák. č. 150/2019 Z. z. o prevencii a manažmente introdukcie a šírenia invázných nepôvodných druhov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý upravuje povinnosti obce pri výkone samosprávy a jednak § 86 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a Stavebnom poriadku (Stavebný zákon), ktorý pojednáva o dozore nad technickým stavom stavieb. Keďže žalobca navrhoval vysloviť nesúlad celého čl. 4 VZN č. 130/2013 s § 127 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, správny súd musel tento bod žaloby zamietnuť z dôvodu, že ustanovenie § 127 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka upravuje odlišnú (nesúvisiacu) problematiku ako v namietaných čl. 4 bod 4.3. písm. a) a písm. d) VZN č. 130/2013, a teda nemôže byť s ním v nesúlade a taktiež z dôvodu absencie žalobných bodov (argumentácie) v prevyšujúcej časti namietaných článkov.
46. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že žaloba je z časti dôvodná, a preto rozhodol tak, že vyslovil nesúlad vybraných častí VZN č. 130/2013.
47. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. c/ Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

48. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu v pomere 3 : 0 (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie : Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku, to znamená, ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu, a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Košiciach dňa **24. júna 2020**

JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
predseda senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Tamara Sklenárová
člen senátu

JUDr. Jana Raganová
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Božena Bérešová

Krajský súd Košice

Doložka právoplatnosti

Uznesenie

Dátum vydania: 24.6.2020

Spisová značka: 3Sa/3/2017

IČS: 7017200069

ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7017200069.5

Dátum nadobudnutia právoplatnosti: 22.7.2020

Poznámka:

Dátum vytvorenia doložky: 30.7.2020

Vytvoril: Jana Gelenkyová